

MAGYAR KÖSZÁL

A DEBRECEN-ÁRPÁD TÉRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

40. szám

2010. december

10 ÉVESEK LETTÜNK!

Az évfordulókat meg szokás ünnepelni, nem pusztán büszkeségből, hanem azért is, hogy visszatekintve levonhassuk a tanulságokat a jövőre nézve. (A folytonos megújulás a reformáció lényege is.)

Dr. Hegyaljai Kiss Géza, Árpád téri lelkipásztor, költő, a Magyar Sajtókamara tagja, 1938-ban indította el Magyar Kőszál néven gyülekezetünk hitbuzgalmi folyóiratát. A kiadóhivatal akkoriban a Bercsényi utca 10 szám alatt volt. A történelem azonban közbeszólt, így néhány évvel később (ismert tények miatt) a kiadás megszakadt. 2000 karácsonya előtt fogalmazódott meg a gondolat, hogy élesszük újjá a szép előzményekkel rendelkező folyóiratunkat. Így Jézus mellett egy másik születésnapot is ünnepelhetett az Árpád téri gyülekezet az ezredforduló évében, nevezetesen a Magyar Kőszál újjászületésének alkalmát. Az akkori szerkesztő, Szilágyiné Asztalos Éva, míg a felelős kiadó lelkipásztorunk, Dr. Szalkay Kázmér volt. Az évek folyamán mind alakilag, mind tartalmilag változtunk. Egyre több rajz, elgondolkodtató cikk jelent meg a fontos információk mellett. 2005-ben az Elektronikus Periodika Adatbázis (EPA) tagjai lettünk. Néhány lapszám óta pedig színesben jelent meg újságunk.

10 év azonban hosszú, így elérkezett a megújulás ideje is, amely nem csupán a külalakban nyilvánul meg. Amellett, hogy új grafikai elemekkel gazdagodott a borító (összhangban a honlappal), megpróbáltuk még interaktívabbá tenni tartalmilag. Több kép – több információ. Reméljük, mindenki sajtójának érzi, és a továbbiakban is szívesen forgatja majd folyóiratunkat. A következő évfordulón visszatekintve pedig elégedetten mondhatjuk: a Magyar Kőszál, nevéhez híven, szikla szilárdan részese gyülekezetünk életének.

*Tóth László,
szerkesztő*

IMPRESSZUM

Kiadó: Debrecen-Árpád téri Református Egyházközség
4028 Debrecen, Kassai út 12., **Tel.:** +36-52/412-801

Honlap: www.arpadter.reformatus.hu

E-mail: debrecen-arpadter@reformatus.hu

Számlaszám: OTP Zrt. 11738008-20082374

Szerkesztőség e-mail címe: magyarkoszal@gmail.com

Felelős szerkesztő: Veres János, lelkipásztor

Szerkesztő: Tóth László

Technikai szerkesztő: Szilágyiné Asztalos Éva

Nyomdai munkálatok: PRINTART-PRESS KFT.

Fotók: dreamstime, Szilágyi János, Tóth László,

Veres Attila, Veres János

Boda István:

VÁLTOZATOK A KARÁCSONYRA

I.

A hó pászmásan dől, a szél
északról kavar, ahogy támad.
Tombolva jelenti magát:
repít egy karácsonyfaágat.

A tanyaudvar közepén
befűtve izzik a kemence.
Messziről olyan vérvörös,
akár egy hosszú naplemente.

A szegénység is felragyog,
kovászillat a glóriája.
A szűkös llisthez víz kerül,
kalácsot dagaszt óriásra.

És átlényegül a világ,
Megtelik örömmel a lélek.
A hó pászmásan dől, a szél
Egyre zordabb és hófehérebb.

S a fényes-zúzos ablakok
üvegét megzörgeti párszor.
Majd csend lesz, csak a hó szakad,
s belegázol egy csodapásztor.

II.

Az ablak alatt az maradt meg,
az az időtlen, édes ének.
Mennyből az angyal, ahogy fűjtük,
ki-kinyíltak a gyertyafények.

Mint a meggyvirág. Át a tájon
egy kősa varjú és a párja.
Leszálltak, aztán elrepültek,
bele a néma éjszakába.

De ott hagyták a bársony csendet,
és lebegett felettünk lassan.
Tudtuk, hogy ez a csodák tája.
angyalok szálltak a magasban.

Az áhíttától minden szép lett,
csizmánk, sapkánk, a nagykabátunk.
S a tiszta, fagyos éjszakában
az isten követeként álltunk.

Majd' megfagytunk, de melegünk volt,
s a lélek rózsalángja mellett
tudtuk, hogy bennünk van az isten,
tudtuk, hogy bennünk Betlehem lett.

S mikor Mária lefektette
pólyába takart Jézuskáját,
jöttek és jöttek a cselédek,
hogy a kisfűt megcsodálják.

III.

Hová lett az a tanyaudvar,
hová lettek a régiek?
Szinte csak egyedül vagyok már,
odafent ők, az égiek.

Széljárta nehéz életünket
Az emlék mind-mind befedi.
Hullnak az elszáradt fenyőfák
megőszült túlevelei.

És visszafelé karácsony,
és visszafelé Betlehem.
A mindenség szabályos rendben
forog egy gyémánt tengelyen.

Kétezer, aztán három, négy, öt,
s miként egy avar sír alatt,
az örökkévalóság csendje
csupán egyetlen pillanat.

S abban egy cselédház és abban
mindenki, aki én vagyok.
Üres arcukkal és szemükkel
nézik-nézik az ablakot.

S mikor felhangzik „szabad-é az
Istent dicsérni?” – mindenütt
visszhangja kél a feleletnek.
Suhog a hó a színezüst,

és betemeti a világot,
és minden-minden elmerül.
Csak egy gyertyaláng, ez világít
dideregve és egyedül...

A jövő évi presbiter választásra való tekintettel, felhívjuk gyülekezeti tagjaink figyelmét, hogy a fenntartói járulék befizetése a feltétele a választói névjegyzékbe való bekerülésnek. Ezen összeget decembertől, az évente három alkalommal megjelenő újságunkban található csekken vagy banki átutalással, „**Fenntartói járulék**” megjelöléssel, illetve a pénztárosnál, bizonylat ellenében (akár több részletben is) lehet befizetni! A presbitérium által 2011. évre meghatározott fenntartói járulék összege, igazodva az egyházunk által megfogalmazottakhoz: a befizető egyháztag éves nettó keresetének 1%-a, de **minimum 4.000.- Ft/fő/év.** (Tartós munkanélküliek és GYES-en lévő kismamák esetén, a minimum összeg 2.000.-Ft/fő/év.)

A választási névjegyzék pontosítását szolgálja a mellékelt **adategyeztető** lap is, amelyet személyenként kérünk kitölteni és visszaküldeni.

MAI KARÁCSONY

Úton-útfélen óriásplakátok! Annyi mindent hirdetnek ezeken az óriásplakátokon! És az előttünk álló hónapokban még fognak is. Ti el tudnátok képzelni, egy olyan óriásplakátot, amin a következő szöveg állna, adventben?

Munkaszünettel ünnepeljük a karácsonyt, de egyre kevésbé azért, hogy megemlékezzünk Jézus Krisztus születéséről, hanem hogy tömegek össznépi táncot lejtessenek az aranyborjú körül.

Miközben a betlehemi csillag fénye egyre halványabb a neonreklámok ösztüzében, és még a napkeleti bölcseket is fellökik a nagy tülekedésben, sokat hallom: „Csak a pénz, az ne volna!”

Mínta a pénz, vagy annak hiánya gáncsolna el minden jóérzést, emberbaráti törődést, és kegyes jóindulatot.

A megalkuvó többség a karácsonyi történetben is, meg most is, elfogadja a „helyzetet” és asszisztál hozzá: néha dalolva, néha fogcsikorgatva, a názáreti család pedig illegalitásba és emigrációba menekül. Na de éppen karácsonykor? Mindeközben arra törekszünk, hogy mindent kiszámítsunk, megtervezzünk, kézben tartsunk. Különösen igaz ez arra, ahogyan ünneplünk. Ezeket a napokat a tisztaság, a rend, a melegség, a meggondoltság lengi majd körül. A legtöbb dolog ma már az évenként ismétlődő rutin része, kezdve a karácsonyfa felállításától, az ajándékok átadásán, valamint a hagyományos menü át, egészen a karácsonyi istentiszteletig. Mindeközben pedig botrányok lengik be a karácsonyt! A kínos, botrányos, érthetetlen eseményeket számúzzuk ezekből a napokból. Nem férnek össze a karácsony megünneplésével. Annál inkább jelen vannak azonban a karácsonyi történetben! Ha az eseményeket József szempontjából vizsgáljuk, hamarosan nyilvánvalóvá válik, mennyire más volt az a karácsony, mint most a mienk. Talán szokatlan módon fogok most boldog és áldott adventet kívánni gyülekezetünk minden tagjának, amikor azt mondom:

Hihetetlen leárazás! ★ Óriási karácsonyi akció! ★ Csak most, és csak önnek! ★

**20-30, sőt 40%-kal is vásároljon kevesebbet, és ajándékozzon inkább:
még több szeretetet!**

Hiszen Jézus Krisztus eljövetele éppen azt mutatja meg, hogy Isten gyakran a kínos, botrányos, fájdalmas, kiszámíthatatlan eseményeken keresztül munkálja saját céljait. Ha ezt meglátjuk a karácsonyi történetben, akkor megtanuljuk felfedezni saját életünkben is. Akkor, az előre nem tervezett, sőt fájdalmas események is más fénybe kerülnek.

Áldott ünnepeket!

Veres János, lelkipásztor

PRESBITER TESTVÉREINK BEMUTATKOZÁSA

Budapesten születtem, 1945 február 23-án. Édesapám orvos volt, anyukám pedagógus, aki testvéremmel együtt nevelt minket. Gyerekkoromat Mezőkövesden töltöttem. Ekkor kezdtem el gyülekezetbe járni, itt is konfirmáltam! Gimnáziumi éveimet Sárospatakon töltöttem, ami akkor már nem volt és még

nem volt a református egyházunk tulajdonában, de szellemiségét továbbra is megőrizte. Egész gyermek koromtól fogva, a szeretet dicsérete (a Korintusi levélből) határozza meg az életemet. Ezt a szeretetet éreztem akkor is, amikor egyedül maradtam egyesztendő fiammal.

Ugyanezt a szeretetteljes gondoskodást érezhettem meg akkor is, amikor fiam nagy beteg volt.

1967-től élek a városban, azóta a gyülekezetünk tagja vagyok. Neveltetésem, és hitem okán nagy örömmel fogadtam a felkérést, amit ez úton is szeretnék megköszönni a gyülekezet közösségének.

Továbbra is, mint gyülekezetünk megválasztott előljárója, próbálok a belém vetett bizalomnak megfelelni. Nagyon szeretném, ha minél többen járnánk egy hosszabb távon kiépítendő családi közösségbe, melyben kulturális programok ugyanúgy megvalósíthatóak lennének, mint a legkülönbébb előadások. Nagyon szeretném, ha még az én presbiterségem ideje alatt, befejeződne a templom felújítása is. Ezzel megfogalmaztam azt is, hogy amennyiben továbbra is élvezem majd a gyülekezet bizalmát, ezután sem fogok meghátrálni a rám váró feladatok elől.

Egyben szeretném megragadni az alkalmat, hogy mindenkinnek várakozással teljes, valóban áldott adventi készülődést kívánjak!

Kanyó Andrásné, Angyalka

Nagy Zsoltnak hívnak, 1967. december 30-án születtem Debrecenben. Szüleim Létavértesen élnek, mindketten református vallásúak. Édesapám jelenleg is presbiter Létavértesen. Van egy bátyám, aki feleségével és 4 gyermekével Budapest mellett él.

1980. június 1-én konfirmáltam a Létavértesi gyülekezetben. Középiskolai tanulmányaimat Debrecenben, a Csokonai Gimnáziumban végeztem, majd Kecskeméten a Műszaki Főiskolán szereztem üzemmérnöki oklevelet. Feleségemmel, Anikóval 9 éve vagyunk házасok. 4 gyermekünk született. Lili 9 éves, Gergő 7 éves, az ikrek, Dávid és Bence 5,5 évesek.

Két nagyobb gyermekünk a Református Általános Iskolába jár. Az általános tanulmányok folytatása mellett fontosnak tartottuk, hogy gyermekeink református szellemiségben nevelkedjenek. Meggyőződésünk, hogy a hit által személyiségük teljesebbé, kiegyensúlyozottabbá válik.

Jelenleg feleségem és én is dolgozunk. Nem kis feladatot jelent a családi és munkahelyi teendők összehangolása. Ebben nagyon sok segítséget kapunk a nagyszülöktől. A mindennapi rohanás után, vacsoránál, amikor ismét együtt a család, megbeszéljük az aznapi történéseket, megtervezük az elkövetkező napok teendőit.

Több éve tagja vagyok az Árpád téri gyülekezetnek. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy presbiter lehetek ebben a gyülekezetben, munkámmal szeretnék hozzájárulni közösségünk fejlődéséhez.

Nagy Zsolt

VITÉZ SZABÓ ANDRÁS EMLÉKEZETE

„Te azért a munkának a terhét hordozzad, mint Jézus Krisztus jó vitéze.” (2 Tim 2,3)

Debrecenben született, 1919. szeptember 5-én, de úgy is fogalmazhatnánk, hogy Mennyei Atyánk 91 esztendő-t ajándékozott néki – egy nap híján – e földi életében. A zsoldáros szavai szerint az ember élete „*hetven esztendő, vagy ha feljebb, nyolcvan esztendő, ... amely gyorsan továtűnik, mintha repülénk.*” (Zsolt 90,10) Szabó András, elköltözött testvérünk, a bibliai mértéken felül kapta ajándékba esztendeinek számát.

Édesapja vitéz Csaplári Szabó Viktor, akinek az Apafi utcán levő üzletében kezdett el dolgozni a kereskedelmi érettség után. Nem sokáig tartott a békés kenyérkereső foglalkozás, mert már 1940-ben behívták katonának. 1941 júniusában már az orosz fronton harcol, még nincs 22 éves. A továbbiakban így vall életrajzi interjújában:

„1942 januárjában hazarendeltek átképzésre s a harckocsizókhoz kerültem, s ez év elején Németországon keresztül Moszkváig mentünk, majd onnan le a Donhoz. Az oroszok elleni első támadásunk július 18-án volt Uriv-ban. Ekkor a századunk 23 ellenséges harckocsit lőtt ki veszteség nélkül. ... Innen Korotojak felé vonultunk, ahol korábban a mieinket teljesen szétverték, 800 méterre voltunk a Don folyótól. Szakaszparancsnokként 5 harckocsi volt alárendelve. ... Közben Uriv-ban a mieink vonalát áttörték az oroszok. Ezért visszavezényeltek bennünket a városhoz. Augusztus 9-én éjfél-tájban érkezünk a támadás színhelyére. ... Mentünk még előbbre, s akkor már az oroszok lőtávolságába kerülve, ők verettek minket. AZ én harckocsimat is eltalálták, 9 helyen sebesítettek meg a repeszdarabok. Ma is vannak bennem olyanok, amelyeket nem operáltak ki. Az Úristen velem volt, mert ezredmilliméterre vágódtak belém a szilánkok az ütőtől és az idegszálaktól. Ennyin múltott, hogy el nem véreztem, vagy béna nem lettem. Ehhez járult még az, hogy visszaforduló harckocsink motorja leállt. Huszti nevű bajtársam kiszállt, gyalog visszament a mieinkhez, hozott egy oldalkocsis motort, s hátravittek.... Kijevbe kerültem, 2 hónapig kezeltek,

1942. december 3-án két hét szabadságot kaptam és hazajöttem. Úgy, ahogy meggyógyultam, de karácsonytájt már újra a Don partján voltam. A sebesüléseim kiújultak,... átvittek Alexejevka-Nikolevkába, ahol a magyar hadsereg főhadiszállása volt. ...

Majd Belgorodban ismét szolgálatba kellett állnom,... 10 tehérgépkocsival kellett a frontvonalra szállítanom a löszert és az élelmet,... visszafelé jövet pedig a sebesült katonákat. ... 3 hét alatt több ezer embert hoztunk ki, mentettünk meg a biztos halálból, az első frontvonalból. ... Végül 1943 márciusában Kijevből hoztak haza bennünket.”

A háború után a debreceni XIII. sz. Autójavító vállalat raktárvezetője lett. Az Úristen továbbra is vele volt, így találta meg élete hű párját, akivel 1947. december 18-án kötött házasságot a Kossuth utcai templomban. Itt tartották házasságuk 50. évfordulóját is jelen sorok írójának szolgálatával. Isten két gyermekkel ajándékozta meg őket. Gazdag, szép és tartalmas életét hitvesével 63 éven át osztotta meg. 91. születésnapjának estéjén hitvese 91 csókot ígért neki, de ő már nem e múlt földi világra ébredt fel.

Szabó András testvérünk, akit mindenki Bandi bácsinak szólított, az Árpád téri gyülekezet hűséges társa volt haláláig és 1982. október 24-től aktív presbitere, egészsége meggyengüléséig. „A fordulat előtt szinte titkolni kellett, hogy a hazámért harcoltam, ... 1997-ben rehabilitáltak és a Vitéz Rend tagjává avattak” – így fejezte be a „Magyar Kőszál”-nak adott interjúját. De ő nemcsak hazájának, hanem Jézus Krisztusnak is jó vitéze volt, s mi elmondhatjuk róla az apostollal együtt: Ama nemes harcot megharcolta, futását elvégezte, a hitet megtartotta: „*Végezetre eltételezt néki az igazság koronája.*” (2 Tim 4,7.8a) Temetése f. év szeptember 16-án volt, Veres János lelkipásztor szolgálatával. Mt 5,8-ból hangzott a vigasztalás Igéje: „*Boldogok, akiknek szívük tiszta: mert ők az Istent meglátnak.*”

Dr. Szalkay Kázmér

AZ ÁRPÁD TÉRI REFORMÁTUS TEMPLOM TÖRTÉNETÉBŐL

Közeledik templomunk felszentelésének évfordulója, amelyről évtizedek óta ünnepélyesen emlékezünk meg egy januári, vasárnapi istentiszteleten. Emlékezzünk vissza a templomépítés kezdeteire!

1911. május 15-én került sor az alapköv letételére, s rá két és fél évre 1913. december 20-án a Debreceni Presbitérium határozatában megállapítja, hogy az építkezés befejeződött. A nagy Debreceni Egyházközség Presbitériuma a felszentelés időpontját 1914. január 18-ra tűzte ki. Azt a helyet, ahol templomunk áll, régebben Szarvaspiacnak nevezték, amely már nem a belvároshoz tartozott. Vecsey Imre Debrecen városának főépítésze és neje, Bruckner Karolina felismerték, hogy e városrész népének templomra van szüksége. Mivel hitben élő tehetős emberek voltak 1873. szeptember 14-én kelt alapítványlevelükben 15.870 négyszögöl majorsági földjüket ennek a templomnak a felépítésére adományozták. A Vecsey-Bruckner földek eladásra kerültek és a pénz a bankban addig kamatozott, amíg a templomépítéshez elegendő pénz állott rendelkezésre. Az alapítványlevel kelte után 10 évvel, 1883. november 12-én a Debreceni Egyházközség lelkészkarja indítványozta, hogy az akkori Szarvaspiacra templom épüljön. A megvalósítás 1909-ben kezdődött – eltelt egy emberöltő – amikor a Presbitérium Tóásó Pál budapesti műépítész „Predestinatio” jelige alatt benyújtott tervét fogadta el. Városunk a templom építésére egymillió téglát adományozott, ezáltal a parókia épülete is egyidejűleg felépülhetett.

Dr. Szalkay Kázmérné

TOBORZÓ

Gyülekezetünkben immáron 5 alkalommal hirdettünk munkát szombati napokon Isten dicsőségére. Ezekon az alkalmakon összesen 17 fővel vettünk részt! Egyrészt a szükség hozta így, hiszen épületeinken van teendő bőven! Másrészt, szeretnénk új értelmet adni az adakozás fogalmának is, tanítva, hogy időnkéből, odaszánásból, kétkezi munkánkból is ugyanúgy lehet adakozni! Jelenlétünkkel pedig az egymáshoz tartozás érzését is tudjuk erősíteni! Azt gondolom, szép számú, jó kis csapat vagyunk, akik előtt még nagy feladatok állnak! Tagfelvétel nincs! De keresünk minden olyan embert gyülekezetünkben, akik „nem tudnak mit kezdeni egy szabad szombat délelőttel”, és elhivatott kedvelői a túrógombócnak, palacsintának, vagy a bagulyásnak!

Referenciáink:

A templom cintermében a vakolat leverése, valamint a fugázás eltávolítása, a téglafelületnek fleksszel való lecsiszolása! A munkára a fal salétromosságának a megszüntetése miatt volt szükség! A parókai pincéjének, padlásának kitakarítása! Erre azért volt szükség, mert szeretnénk a pincének új funkciót adni!

Amennyiben 2011-ben sem tud mit kezdeni a hónap utolsó szombatjának délelőttjeivel, jusson eszébe gyülekezete, akik örömmel megszervezik önnek a szabad idejének hasznos eltöltését. Előre is köszönjük segítségét.

A brigád tagjai

CSALÁDI ISTENTISZTELET

Ezeket az alkalmakat is a szükség szülte. Gyermekkel nem is olyan egyszerű feladat reggel 9 órára megérkezni a templomba. A hónap első vasárnapján, délután négy órakor kezdődő családi alkalom, valóban családi alkalom. Követlenebb formában, sokkal inkább interaktív módon, bevonva szülőket és gyermekeket, együtt tartjuk az Istentiszteletet.

A képek a szeptemberi nyitóalkalomról készültek, melyen szép számmal vettünk részt, valamivel meghaladtuk a 70 főt! Ezen az alkalmon különböző programok voltak: pizzaparti, arcfestés, hajfonás, stb.

Itt is érvényes ajánlatunk, ha a megadott időpontban nem tud mit kezdeni idejével, mi örömmel megszervezzük önnek! Egyszóval: szeretettel várjuk! A hónap első vasárnapjának délutánján 16 órakor a gyülekezeti termünkben (Kassai út 12. szám alatt).

V. Jánosné Anikó

A DÉRY MÚZEUM BARÁTI KÖRE

A napokban fogjuk aláírni a város egyik patinás egyesületével, a Déry Múzeum Baráti Körével azt az együttműködési szerződést, mely lehetővé teszi számunkra a város kulturális életébe való bekapcsolódást. Kiállításokat, irodalmi esteket szeretnénk rendezni, illetve a baráti kör által szervezett programokon részt venni! A pince takarítása kapcsán öten vettek részt a baráti kör tagjai közül a munkában! Az együttműködés, mint az jól látható tehát, az élet minden területére kiterjed.

Veres János

REMÉNYIK EST

A Déry Múzeum Baráti Köre szervezésében, október 31-én, vasárnap délután, gyülekezeti termünkben került megrendezésre a Reményik Est, „EGY LÁNGOT ADOK, ÁPOLD, ADD TOVÁBB...” címmel, Reményik Sándor születésének 120. évfordulója alkalmából. Erdélyi Márta szavaltai mellett, megismerhettük életrajzának és költészetének legfontosabb elemeit. Az előadást erdélyi magyar népdalok tették teljessé, könnyeket csalva a népes hallgatóság szemébe.

Reményik Sándort a személyes és történelmi szenvedésekben megtisztuló, példaértékű életért, és az ebből az erőből kincsekként születő verseiért tisztelték kortársai. Verseit angol, cseh, francia, lengyel, német, olasz, román, svéd, szlovák és horvát nyelvre fordították le. Köszönjük mindhárom előadónak a csodálatos élményt!

SZAE

KONFIRMÁCIÓS CSOPORT

Október elejétől indult el 6 fővel a konfirmációs csoportunk! A felkészülés Pünkösdkor ér véget, amikor is a templomban elhangzó fogadalomtétel után, először járulnak fiataljaink az Úr asztalához.

Olyan felkészítő alkalmakat szeretnénk tartani, melyek kellően játékosak, de emellett üzenetet, és nyilván tanítást is hordoznak. Szeretnénk elvenni az élet a felkészítés „vizsga” jellegének, és inkább egy közösséget szeretnénk formálni, mely közösség a „vizsgát” követően is együtt marad.

Veres János

KOLOZSVÁRI VENDÉGEK JÁRTAK NÁLUNK

Október 23-án a gyülekezeti terem terített asztalai megteltek süteményekkel és finom szendvicsekkel. Nagy izgalommal készülödtünk a Kolozsvár-Tóközi Református Egyházközség látogatására. Mint megtudtuk, rendszeresen tartanak csendes hétvégét különböző helyszíneken, ezen a hétvégén a Vekeri-tó melletti Dorcas Kempingben. A templomhoz érkeztek meg, Kozma András és Visky Péter lelkipásztorok vezetésével, ahol gyülekezetünk képviselőjében Veres János nagytiszteletű úr, Dr. Szalkay Kázmér nyugdíjas lelkipásztorunk, gondnok úr és néhány gyülekezeti tag fogadta a vendégeket.

A templom bemutatása után, a gyülekezeti terembe sétált át a csoport, ahol azon aggódunk, vajon elférünk-e ilyen nagy számmal. Bizony, alig maradt szék üresen! Érdeklődve hallgattuk egymás bemutatkozásait, majd süteményestányérokka a kezünkben, közvetlen beszélgetésekre is lehetőségünk nyílt. Köszönjük Bálint Ágnes gyülekezeti tagunknak, hogy segítette megszervezni a két gyülekezet találkozását, melyből mindannyian sok erőt meríthetünk, megtapasztalva a testvéri szeretet érzését!

A Tóközi gyülekezet honlapcíme: www.tokoz.ro, ahol például a Tóközhír című gyülekezeti lapjukban (2010 Reformáció) beszámoló olvasható erről a csendes hétvégéről is.

SZAE

ADVENTI VÁSÁR ÉS TOMBOLA!

Ezen az adventen két új lehetőséget is szeretnénk felkínálni testvéreinknek. Az egyik az **adventi vásárunk**. Advent négy vasárnapján szeretnénk alkalmat teremteni arra, hogy a gyülekezet asszonyai által elkészített ablakdíszek megvásárlása által támogassuk a gyülekezetünkben működő nő szövetség munkáját. A mögötte meghúzódó elképzelés igen egyszerű! Miért ne magunktól vásároljunk, és miért ne magunkat gazdagítsuk.

A másik lehetőség, a **tombola**. Advent negyedik vasárnapjának délutánján, adventi szeretetvendégséget tartunk. Ezen az alkalmon lehet a „saját magunk által felkínált” tombola tárgyakat megnyerni. A jegyek ára mindössze 100 forintba kerül, minél többet vesz valaki, annál nagyobbak a nyerési esélyei! Tekintettel arra, hogy ez is az adakozásnak az egyik formája, bízunk benne, hogy minél többen járulunk hozzá így is, igaz, kicsit szórakoztatóbb módon gyülekezeti életünk színesebbé tételéhez.

SZAE

A „KÉK VÖDÖR AKCIÓ” Avagy a kis figyelmesség is lehet nagy segítség

A Dorcas Aid segélyszervezet hirdette meg ezt a lehetőséget újra, alkalmat teremtve arra, hogy ebben az esztendőben is ne csak magunkra gondolva ünnepelhessünk, hanem egy „kék vödörnyi szeretettel” a Kárpátalján élő református testvérekkel együtt.

Mondhatom, hogy szinte egy emberként mozdult meg a gyülekezet, aminek az lett az eredménye, hogy a tavalyinál nagyságrendekkel több élelmiszer gyűlt össze! Így nemcsak a 30 vödör telt meg, hanem még 20 olyan egység csomag is, melyet a gyülekezetünkben szeretnénk szétosztani azoknak, akiknek az „a kis figyelmesség is, nagy segítséget jelent.” A vödör tartalma: liszt, cukor, rizs, olaj, száraztészta, konzerv, tea, kávé, fűszerek, tisztálkodó szerek, csokoládé, szaloncukor, no és egy képeslap a templomunkról, a hátoldalán mindössze ezzel a felirattal: *Szeretettel!* Aláírás nélkül, hiszen ez mindannyiunk közös ajándéka!

Veres János

„Mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg.” (Róm 14,8)

TEMETÉSEK

Név	Életkor	Lakcím
Székely Zoltánné sz. Lukács Margit	88. esztendejében	Botond u. 4.
Horogh László	88. esztendejében	Bp. Duna u. 52.
Szabó Sándorné sz. Kiss Mária	89. esztendejében	Kuruc utca 3.
Turbutz Tivadarné sz. Bajnai Mária	84. esztendejében	Árpád tér 23.
Mészáros Béláné sz. Szentimrei Magdolna	89. esztendejében	Mennyhárt J.u.8.
Dankó Györgyné sz. Gulyás Erzsébet	72. esztendejében	Biczó I. kert
Tóth Ferencné sz. Wermes Erzsébet	90. esztendejében	Hadházi út 39.
Ménes Andrásné sz. Nagy Katalin	91. esztendejében	Ótemető u. 22.
Szalai Ferencné sz. Csuka Zsófia	87. esztendejében	Lahner u. 36.
Őri Sándorné sz. Veres Ilona	87. esztendejében	Kassai út. 80.
Sebők József	66. esztendejében	Vak Bottyán u.16.
Décsy Jenőné sz. Cseresznyés Irén	86. esztendejében	Dicsőfi u. 9/a.
Székelyhídi Pálné sz. Farkas Erzsébet	82. esztendejében	Dembinszky u. 9.
Zsuffa Lászlóné sz. Balázs Irma	90. esztendejében	Ny.háza, Tölgyes u.11.
Dr.Kiss Endre	84. esztendejében	Iparkamara u. 2.
Vitéz Szabó András Bálint	91. esztendejében	Veszprémi u. 20.
Prém Imre	84. esztendejében	Damjanich u. 34.
Dr.Losonczy Endréné sz. Kosdy Gabriella	89 esztendejében	Rakovszki D. u. 48.
Mikoczó Gáborné sz. Nagy Eszter	47. esztendejében	Senyei Oláh I. u. 41.
Somlyai András	60. esztendejében	Klapka u. 18.
Molnár Imréné sz. Forgács Klára	41. esztendejében	Dobozi u. 4
Győrfi Sándorné sz. Becker Emilia	88. esztendejében	Bethlen u. 48.
Özv. Nyilas Sándorné sz. Kalló Zsuzsanna	83. esztendejében	Vas Gereben u. 16.
Harsányi László	83. esztendejében	Kassai út 105.
Félegyházi László Pál	44. esztendejében	

KERESZTELÉSEK

Név	Születési idő	Keresztelési dátum
Czeglédi Anna Laura	2008.11.24.	2010.06.20.
Fazekas Zoltán	2010.06.20.	2010.06.26.
Torró Laura	2004.03.05.	2010.07.18.
Géczy Tamás	2010.02.26.	2010.08.21.
Gaál Szabó Armand	2008.08.23.	2010.08.22.
Bernáth Nóra	2009.05.07.	2010.10.24.

JUBILEUMI DIPLOMÁK

2010. szeptember 6-án a KFRTKF évnyitó ünnepségén, a Nagytemplomban nyugdíjas pedagógusaink jubileumi diplomát vehettek át:

Vas diploma – Dr. Fekete Andrásné Székely Margit Edit, akit az Árpád téri gyülekezetben istentiszteletünkön virággal is köszöntöttünk.

Gránit diploma – Dr. Tóth Kálmánné Kádár Erzsébet, aki gyülekezeti Nőszövetségünk legidősebb, pártoló tagja. A 95 éves ünnepelt nevében, a diplomát családja vette át.

Dr. Szalkay Kázmérené

KEZEINK MUNKÁJÁT TEDD ÁLLANDÓVÁ...

2009 decemberében egy amerikai professzor videokonferenciát tartott debreceni egyetemi oktatóknak az egyetemi biológiaoktatás egy merőben új módszeréről. Már maga az előadás formája is szokatlan volt, mert az előadó, Malcolm Campbell úgy döntött, hogy a környezetszennyezés csökkentése érdekében, bár útját fizettük volna, mégsem jön el személyesen, hanem videokonferencia keretében osztja meg velünk nézeteit.

A bemutatott módszer egy csapatverseny: a hallgatók egy évig dolgoznak a szintetikus biológia területén, majd egy dzsemborin bemutatják eredményeiket. Akkor keveset tudtam arról, hogy mi a szintetikus biológia, a dzsemboriról pedig csak a cserkész találkozók jutottak eszembe, ám a bemutatott eredmények magukért beszéltek: a bakteriális számítógép és a fényérzékeny baktériumok annyira újszerűek voltak, hogy biztos voltam benne: egy ilyen programba érdemes belevágni.

Magyar diákok az MIT előtt

Többekkel átbeszélve a lehetőséget, annyi látszott megvalósíthatónak, hogy benevezünk és kimenjünk megnézni, miből áll ez a verseny. A regisztráció után egy párizsi tájékoztatóra lettünk hivatalosak, ahol világossá vált, nem kispályásokkal kell megméretetnünk magunkat. Kiderült, van olyan csapat, amely már százezer eurós szponzori támogatást gyűjtött össze, és hatalmas tapasztalat birtokában vág neki az ideai kihívásnak.

Párizsban, az utolsó napon a vacsoránál megemlítettem egy kollégának, hogy a sikeres programhoz úgy látom kicsi az esélyünk, nem fogom tudni a csapatot kivinni a dzsemborira, hisz azt már tudtuk, hogy a végső megméretetés az USA-ban lesz, oda kijutni pedig komoly összeg. A fura ismeretlen, akit életemben először láttam, egy pályázatra hívta fel a figyelmet, próbáljam meg, hátha sikerül. Határidő: aznap éjfél. Időzóna különbséggel együtt volt néhány órával. Azalatt sikerült megírnom a pályázatomat, amivel a bírálóknál elértem, hogy egy hét haladékot adjanak a részletes kidolgozásra.

Aztán eltelt a nyár, a hallgatók éjt nappallá téve dolgoztak, és határidő előtt néhány nappal sikerült befejezni a terv nagyobbik részét, épp annyit, amennyi a legmagasabb Arany Fokozat megszerzéséhez szükséges. Ennyi munka után, no-

vemberben, az indulás előtt kértem a pénteki bibliaórán, hogy áldással tudjunk útnak indulni a megméretetésre. Egy évnyi tervezés, előkészítés és megfeszített munka, számtalan előre nem látott akadály és előre nem várt segítség után is világos volt, hogy minden erőfeszítés szertefoszlik egy lekésett repülő, egy hirtelen betegség vagy baleset után. Egy tizenhat emberes csapatnál ezeknek a valószínűsége pedig legalább tizenhat-szoros!

John Harvard szobra

November 4-én, immár gyülekezetünk áldásával vágunk neki a tengerentúlra, Új Angliába, oda, ahova az első telepesek is megérkeztek. A város, Boston, szinte európai hangulatú, annyira jelen van benne a történelem. Elég ha a Harvard Egyetemre gondolunk, melyet 1636-ban Cambridge-i tanárok alapítottak, és ezért a városrészt, ahol van, szintén Cambridge-nek nevezték el.

A verseny az MIT-n (Massachusetts Institute of Technology - Massachusetts-i Műszaki Intézet) volt, melyet 1861-ben alapítottak. A versenyen olyat láttunk, ami valószínűleg a mindennapokat fogja átalakítani a következő évtizedekben: világító élőlények, talaj- és vízszennyezést eltávolító mikrobák és a trágyázási igényt pontosan kijelölő talajindikátorok. Ebben a mezőnyben csapatunk megszerezte az Arany Fokozatot, melyet az induló 133 csapat valamivel több, mint egyharmada kapott meg, a diákok öröme és az egyetemünk hírnevét öregbítve. A verseny újra megmutatta: „nem azé, aki fut”: hatalmas szponzori támogatással induló csapatok nem jutottak a döntőbe, miközben frissen indulók lettek döntősök. A versenyt a szlovén csapat nyerte, kis egyszerű szerkezetet hoztak létre, ami azonban forradalmasíthatja a gyógyszergyártást.

Köszönet minden támogatásért, köszönjük az áldást, mely végig velünk volt: **Soli Deo Gloria!**

Bálint Bálint László

Minden csapat

A KAKASKA BÁBCSOPORT

A bábcsoport ötlete már régen érlelődött bennem. Ideérkezésünk előtt már gondolkodtam azon, mit is lehetne tenni annak érdekében, hogy a hittan még színesebb legyen. Így találtuk ki a bábcsoport ötletét, amely gyülekezetünknek jelenleg, az egyetlen missziói céllal létrehozott csoportja.

Egy magát megnevezni nem akaró testvérünk 50.000 Ft-os adományából sikerült újabb bábokat beszerezni, így 150.000 Ft-ra emelkedett a csoport bábkészletének értéke. A bábcsoport és az imaközösség tagjai összegyűjtöttek már 30.000 Ft-ot egy új, nagyobb teljesítményű magnóra, hiszen előadtuk már ezt a darabot 120 gyermeknek is.

Elsősorban a közösségünkhöz tartozó hat óvodában szeretnénk meglepni az ovisokat. Természetesen nemcsak az óvodába szeretnénk elmenni, voltunk már öregotthonba, és öregek napközi otthonába is! Sőt, a tégláskerti gyülekezet templomában is előadhattuk már a „szeretetre vágyó sündisznócskáról” szóló történetet. Ezúton is ígérjük, hogy aho-va meghívást kapunk, oda el is fogunk menni! Az utazás igen nehézkes, hiszen csak a bábcsoport tagjai megtöltene egy személygépkocsit, (4-5 fő), és akkor a bábokról, a paravánról, a kellékekről még nem is esett szó!

A csoport naplójából a következők derülnek ki: A csoport megalakulása szeptemberi megalakulása óta nyolc különböző helyen, 598 főnek (gyermekek és idősek) adtuk elő a báb-műsort. Természetesen, előzetes megbeszélés után, teljesen ingyen megyünk minden alkalomra, hiszen mi ezt misszió-nak tekintjük a szónak abban az értelmében, hogy minél több gyermeknek szeretnénk elvinni a szeretet üzenetét. Mivel

A paraván mögött

keresztények vagyunk, ezt keresztény módon is szeretnénk tenni! És teljesen önzetlenül!

Jelenleg, öt aktív tagja van a csoportunknak. Szeretnénk bővíteni a csoport létszámát, hiszen úgy tűnik sokfelé hívnak bennünket! Minden héten csütörtökön tartunk foglalkozást, ahol „szakmai” dolgokról van szó! A bábozás, csak kívülről tűnik egyszerűnek! A szűk paravánon belül 4 főnek guggolnia, térdelnie, egymást kerülgetve, és mindezt feltartott kezekkel, többek között: komoly fizikai munka. És akkor még a bábok mozgatásáról nem is beszéltem, pedig ettől kelnek életre a bábok!

Végezetül, szeretném a csoport nevében megköszönni a gyülekezetnek az értünk elmondott imáit, a segítséget, a gépkocsik felajánlását, hogy egyik helyről el tudjunk jutni a másikra! Szeretnénk, ha a bábozás útján történő evangélium hirdetés mindannyiunk közös ügye lenne!

V. Jánosné Anikó

Amiért érdemes csinálni: a figyelmes és hálás közönség

ÉLMÉNYEIM A BÁBCSOPORTBAN

A Kakaska Bábcsoport egyik tagjaként örömmel szolgál beszámolni élményeimről. Hétről hétre igyekszünk egy-egy gyermekcsoport arcára mosolyt csalni, és a történeteken keresztül őket elgondolkoztatni. Legnagyobb öröm, amikor a műsor közben a gyermekek hangos reakcióit hallhatjuk, olyan kedvesen reagálnak, nyitottak, őszinték. Jó érzés, ha a műsor végén a gyermekek érdeklődve járkál körbe a paravánt, kérdezősködve, a bábokat megnevezve.

Nem könnyű hetente 1-2 órát tanulással, próbával tölteni munka után, de amikor a gyerekek mosolygó arcát látom, mindig úgy érzem semmiség az egész.

Biztonságot ad számomra a munkatársaim megbízhatósága, lelkiismeretessége. Véleményem szerint, csoportunk missziós tevékenysége egy kis ráhangolódás az Istennel való találkozásra: viszont a mai gyermekek fejében oly sok információ található, mégis az Istenről való ismeretük kevésbé árnyalt.

Oláh Noémi, hitoktató

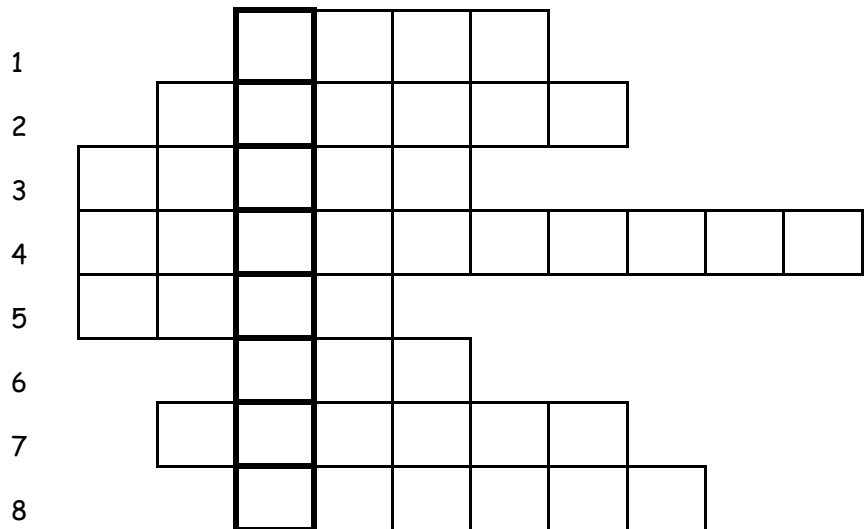
Az elmúlt hónapokban az iskolai hittanórákon az Ószövetség történeteiben barangoltunk. Remélem gyerekek, néhány perc alatt meg tudjátok az alábbi rejtvényeket oldani! A megoldásokat beküldhetitek a magyarkoszal@gmail.com e-mail címre, vagy kézben átadhatjátok nekem hittanórán vagy a templomban. El ne felejtsetek ráírni a neveteket és címeteket, mert a helyes megfejtést beküldők között meglepetésajándékot sorsolunk ki!

Oláh Noémi, hitoktató

1. Olvasd el a mondatot, majd dönts el ki mondta kinek.

	Ki mondta?	Kinek?
a) Add nekem a lencséért az elsőszülöttségi jogod!
b) Apád becsapott engem, én a húgodért szolgáltam.
c) Ne félj, ismét szolgálok még hét évet érted.
d) „A hang Jákób hangja, de a kéz Ézsau keze.”
e) „Majd én elkészítem úgy, ahogy apád szereti.”
f) Álmomban kévéket kötöttünk, amikor az én kévém előtt a tiétek leborultak.

2. Keresztrejtvény. Ha megfejted, megtudod a város nevét, ahol Isten fia megszületett.

1. Idegen isten.
2. Sámson kedvese.
3. Áldozat bemutatására szolgáló szent hely.
4. Izráel népének ellensége Sámson idején.
5. Ezt készítette Gedeon az Úr tiszteletére, amikor az angyal megjelent.
6. Az Isten ereje megerősítette Sámson, és ez volt a jele.
7. Leült egy cserfa alá, búzát őrölt, amikor az Úr anyala megjelent.
8. Gedeon idejében ellenséges nép.

